

Wat *Retro*, Han Solo
Wanneer Van vandaag tot 6 mei 2022
Waar Diverse locaties
Toegangsprijs Naargelang de locatie
www. han-solo.be

riveerden wij al eens in de muziekschool om daar te vernemen dat de leraar ziek was. Wel, dan hielden we ons daar een uur of twee creatief bezig. Nu zijn de ouders al via sms van de ziekte verwittigd en moeten ze een alternatief zoeken om hun kroost onder te brengen. De communicatiemiddelen die we ter beschikking hebben, waren bedoeld om vrijheid te krijgen, maar nu blijken ze onze vrijheid in te perken.”

Dit weekend gaat *Retro* met een jaar vertraging in première. Je weet wel waarom. Het is logisch dat de show inmiddels geëvolueerd is. “Maar het ankerpunt is hetzelfde gebleven. Het nieuwe normaal dat na de coronacrisis zou komen, is gewoon het oude normaal geworden. Alleen komt er nog een portie stress bij omdat we alles moeten inhalen wat we zoezegd verloren en gemist hebben.”

Dromen

Han Solo gaat in *Retro* terug naar zijn jeugd. Hij maakt de vergelijking tussen het heden en het verleden. “Alles gaat nu veel sneller”, stelt hij vast. “Een meisje versieren gebeurt met een vlugge vingerveeg over een beeldscherm. En even snel wordt het met een sms weer uitgemaakt. Vroeger schreef ik een brief die minstens twee dagen onderweg was naar de bestemming en dan moest je nog eens twee dagen wachten op een antwoord. In die rustperiode had je wel plaats voor fantasie, tijd om te dromen, ook al werd je dan na vier dagen afgewezen. Nu is er minder plaats om te dromen. We willen de tijd zo veel mogelijk benutten, maar daardoor gaat de

kwaliteit achteruit.”

Ik vraag hem of hij bevangen is door nostalgie nu hij langzaam op weg is naar de vijftig. “Met nostalgie heeft deze voorstelling niets te maken”, is het antwoord. “Ik word wel ouder, maar ook wijzer (*lacht*). En ik denk dat het belangrijk is die wijsheid ook te prediken.” Dat zal ook weer zo’n comedianuitspraak zijn die je cynisch moet interpreteren.

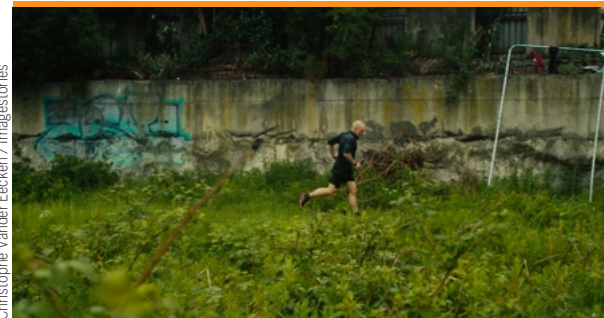
Het decor van *Retro* bestaat uit lichtbakken met verdwenen merknamen. Ze verwijzen naar het verleden van Han Solo. Het logo van ASLK hoort bij een fragment over het verdwijnen van het cash geld. “Ik herinner me nog hoe fantastisch het was zo’n groot briefje van vijfhonderd frank te krijgen op kerstdag”, zegt Han Coucke. “Nu hanteert oma de bankapp Payconiq om de kleinkinderen een nieuwjaarscentje te geven. *Ping*.”

Beseffend dat ons gesprek wel erg filosofisch wordt, benadrukt de comedian dat al die thema’s in de voorstelling natuurlijk heel humoristisch worden aangepakt. Met een knipoog, scherp en kritisch, maar vooral grappig. Wees maar zeker dat je zal lachen.

“Het wordt een old-skoolvoorstelling met veel verhalen waarin iedereen zich zal herkennen”, verzekert hij. “Na een try-out zei iemand: het is precies de Han Solo van tien jaar geleden terug is. Tijdens de show disconnecteren we ons van de buitenwereld. Het dik anderhalf uur dat ik op het podium sta, zal een moment van bevrijding zijn. Als je alles rond je uitschakelt, zal je zien welke vrijheid je eigenlijk kan creëren. Maar je mag natuurlijk ook komen kijken om gewoon eens goed te lachen.”

IS DAT NU KUNST?

De expert dient de scepticus van antwoord

Christophe Vander Eecken / Imagestories

Het werk *Running a triangle* (Molenbeek (2021))
De kunstenaar Jeroen Jongeleen

Joggen. Doen we dat niet allemaal? Elke dag? “Niet zoals deze Nederlandse kunstenaar”, vertelt galeriehouder Harlan Levey. “Jeroen Jongeleens praktijk gaat al 25 jaar over de publieke ruimte. Over het gebruik en de definitie daarvan. Veel van zijn werk is eerder performatief. Het zijn efmere, repetitieve interventies in de publieke ruimte. De artiest als iemand die sporen nalaat, die kleine interventies doet om, zoals kunst dat kan, ons anders naar de dingen te doen kijken. In 2013 besliste hij om zijn werk tot het absolute minimum te reduceren: hij begon denkbeeldige lijnen te lopen. Toen we hem in Brussel uitnodigden voor een lezing, kwam hij helemaal uit Rotterdam gelopen, als illustratie van de inspanning die een artistieke praktijk kost, om een idee vanuit je studio de wereld in te krijgen op een betekenisvolle manier. Tijdens corona liep hij veel cirkels, als een poëtische metafoor voor iemand die vastzit. *Running a triangle* maakte hij op twee contrasterende plekken in Brussel, vlak bij elkaar: een net, heraangelegd park en een vuil, braakliggend stuk terrein. Normaal filmt hij zichzelf met een drone, maar hier filmde een crew hem terwijl hij loopt, waardoor zijn werk, dat als een performance zijn uithoudingsvermogen op de proef stelt, tegelijk een soort tekening in het landschap zichtbaar maakt.” (hmp)

Harlan Levey Projects,
 Jean d’Ardennestraat 46, 1050 Brussel (tot 23 oktober) en
 Isi-door Teirlinckstraat 65, 1080 Brussel (tot 18 december).
www.hl-projects.com

Spelen met de tijd

Wat *Time goes bye bye*, Compagnie Barbarie
Wanneer Tot 15 mei 2022
Waar Diverse locaties
Toegangsprijs Naargelang de locatie
www. compagniebarbarie.be

Zijn we er al, mama?
 Een kort autoritje duurt eeuwig en verjaardagsfeestjes zijn al gedaan voor ze goed en wel zijn

begonnen. Het begrip tijd is voor volwassenen een vanzelfsprekendheid, maar voor kinderen een onbegrijpelijke conventie die boven hun hoofden blijkt bedisseld. Met een tijdloze fantasie zetten de actrices van Compagnie Barbarie die twee manieren van het beleven van de tijd tegenover elkaar in een heel plezierige voorstelling, die bestemd is voor een publiek vanaf zeven jaar.

Weekendje in de soep

Wat *Weekendje Bouillon*, Het Prethuis
Wanneer Tot 31 mei
Waar Diverse locaties
Toegangsprijs Naargelang de locatie
www. prethuis.be

Twee koppels trekken een weekendje naar Bouillon. Van ontspannen komt weinig in huis als een verdwaalde man

aanklopt om hulp te vragen. Dan draait alles in de soep. Dit is een situatiedramatie pur sang van Jeroen Maes, die ook de hoofdrol speelt. Verder bestaat de cast uit Peter Bulckaen, Wim Stevens, Katrien Vandendries en Bianca Vanhaverbeke, die we alle vier kennen van de tv-series *Thuis* en *Familie*. Hoewel ze West-Vlaams spreken in het stuk, zijn er vijftig opvoeringen in alle hoeken van het land.

Afscheid zonder nabijheid

Wat *Het uur blauw*, Johan Terryn
Wanneer Tot 2 april 2022
Waar Diverse locaties
Toegangsprijs Naargelang de locatie
www. johanterryn.com

Johan Terryn verloor zijn vader tijdens de lockdown, toen verdriet delen moeilijk was. Zijn radiocolumn over deze

ervaringen lokte veel reacties uit bij mensen die ook een dierbare hadden verloren. Hij ging met een dozijn van hen wandelen, van in het donker tot de zonsopgang, tijdens het blauwe uur. Dat resulteerde in een podcast en een boek. Nu is er ook een theatervoorstelling. Het wordt een unieke vertelling over rouwen in bijzondere tijden, over afscheid nemen zonder nabijheid.